

DE WCS ZIET SARAH

L.A. Baljon*

Op 8 en 9 november 2034 vierde de WCS haar 50 jarig bestaan. In aanwezigheid van Zijne Koninklijke Hoogheid Koning Alexander en Koningin Maxima blikte Leonne Baljon, directeur WCS, in haar openings-toespraak terug op 50 jaar WCS.

KONINKLIJKE HOOGHEDEN, DAMES EN HEREN,

Wellicht niet voor iedereen bekend, maar mijn vader is rond het millenniumwisseling voorzitter geweest van de WCS. Ik kreeg wat dat betreft de WCS met de paplepel ingegoten. Ik kan mij nog heel goed herinneren hoe hij stapels enveloppen liet aarukken en dozen vol congressfolders die ik samen met mijn zus en broer tijdens onze vakanties kon vullen. Dat was voor ons een leuk zakcentje. We vroegen of hij zo'n congres niet elk jaar kon gaan organiseren, maar dan keek hij ons met een diepe zucht aan en schudde heftig nee. Hij vond dit al druk genoeg. En zo werkte dat in de begintijd van de WCS. Een bestuur bestaande uit enthousiaste vrijwilligers met even enthousiaste commissieleden die naast hun drukke baan veel tijd en energie stopten in het vrijwilligerswerk om te zorgen dat de patiënt beter in zijn of haar huid kwam te zitten.

Mijn vader kon mooie verhalen en anekdotes vertellen over die begintijd. Hoe ze moesten sjouwen met het tijdschrift WCS Nieuws op een parkeerplaats bij de Belgische grens om zo de toenmalige Belgische WCS te voorzien van het tijdschrift. Hoe ze gekscherend mensen verwezen naar het congres inschrijfbureau, terwijl ze dat allemaal zelf deden op een zolderkamertje op hun vrije zondagmiddag. Hoe besluiteloos ze waren om te beslissen of ze moesten beginnen met e-learning. Hoe blij ze waren dat er maandelijks 2500 mensen hun nog prille internetsite bezochten. Er bestond toen ook nog een Wondenboek, welke ze elke twee jaar updaten. Twee jaar moest je toen nog wachten op de laatste nieuwe

informatie.

Dames en heren, in de huidige tijd van digitale informatisering kunt u zich dat bijna niet meer voorstellen. Tegenwoordig wordt deze informatie via licenties macrodigitaal aangeboden in 43 landen en in 7 verschillende talen.

Ze wilden er heel professioneel uitzien. Ze hadden een nieuwe huisstijl ontwikkeld en probeerden toen met een callcenter beter bereikbaar te zijn. Maar dat laatste lukte niet altijd. Ze konden toen gewoonweg niet die 20.000 telefoontjes per jaar verwerken. Maar met veel plezier kon mijn vader aan tafel vertellen over de sollicitatiebrieven van verpleegkundigen die bij de WCS wilde komen werken. Blijkbaar straalde ze toen al professionaliteit uit.

Na mijn vader kwam de eerste vrouwelijke voorzitter. De eerste 5 voorzitters waren allemaal mannen.

Zo rond hun 25 jarig bestaan, ongeveer in 2009, ontwikkelde de WCS zich steeds meer tot een kennisinstituut met een sterk netwerkstructuur. Als koepel voor meerdere organisaties en verenigingen die zich bezig hielden met de huid faciliteerde de WCS de ontwikkelingen ten behoeve van de doelstellingen van hun eigen vereniging alsmede die van hun netwerkpartners. Rond 2014 ontwikkelde de WCS zich tot een zelfstandig not for profit kennisinstituut. De structuur veranderde en er kwam een bureau met directie en de voorzitter kreeg een symbolische functie. De WCS betrok een pand in Leiden, de geboorteplaats van de WCS, en ontwikkelde van daaruit steeds meer activiteiten.

Met het verder verdwijnen van de landsgrenzen ging de Belgische WCS weer onder de vlag van de Nederlandse WCS functioneren. Rond 2020 voegden ook de Duitse en twee Scandinavische verenigingen zich toe aan de Nederlandse WCS. Er was toen geen sprake meer van de Nederlandse WCS, maar van de Europese WCS.

Vroeger had de WCS nog een commissie chirurgische wond en stoma. Dankzij medisch technische ontwikkelingen bleek uiteindelijk en gelukkig deze wondproblematiek tot het verleden te horen. Diagnostiek en behandeling via de intacte huid werd steeds meer mogelijk en is heden ten dage gemeengoed. Echter door milieu- en ozonproblematiek nam de activiteiten van de commissie oncologische wond evenredig toe. Ook door de explosieve groei van het aantal mensen met diabetes mellitus begin deze eeuw ging veel aandacht naar de commissie diabetische voet.

Begin jaren negentig van de vorige eeuw startte de WCS schoorvoetend met haar opleidingsprogramma. Vergelijkbaar als al de andere activiteiten begon men op zolderkamertjes met de uitvoering daarvan. Rond de millenniumwisseling wist men jaarlijks zo'n 600 tot 700 mensen op te leiden. U kunt zich dat niet meer voorstellen, als nu de WCS 14 digitale opleidingsinstituten heeft, waarbij elke medische en paramedische professional tweejaarlijks een opfriscursus moet volgen en in elke basisopleiding, of dat nu voor de medicus geldt of voor de praktijkverpleeghulp, men tenminste zes modules moet volgen en met minimaal een voldoende moet afronden wil men

überhaupt de praktijk in mogen gaan.

Vroeger had de WCS nog leden. Ik weet nog heel goed dat mijn vader feest vierde met zijn bestuursleden toen zij met hun 20 jarig bestaan in 2004 eindelijk 2000 leden telden. Elk lid kreeg toen een horloge, de ouderen onder u kennen deze primitieve tijdsklokjes nog wel. Die werden om de pols gedragen.

Met het uitbouwen van de internet-site en het verdwijnen van de televisie richting het world wide web kreeg de WCS in 2027 haar eigen informatiekanaal. Dagelijks, 24 uur per dag kunnen professionals over de hele wereld en daarbuiten nu zelf

informatie via een meerkeuze systeem naar zich toe halen. Mondiaal kijken nu per uur 17.600 professionals dit kanaal en het aantal groeit maandelijks met 29 procent.

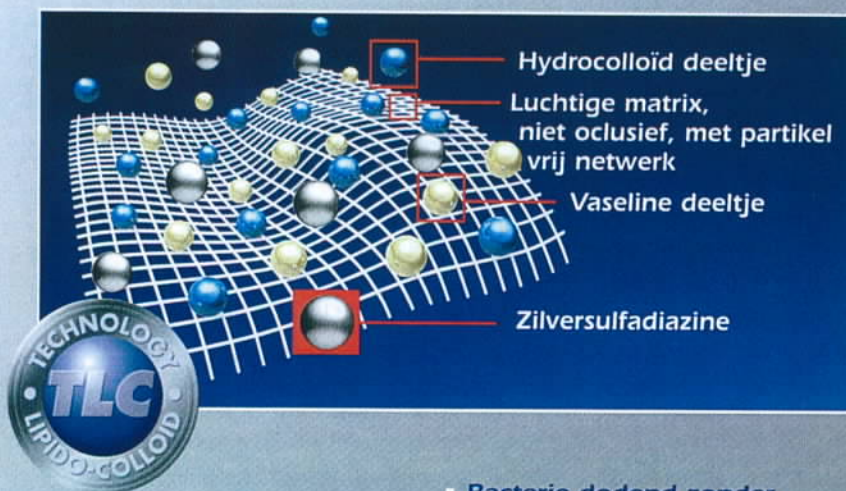
Dames en Heren,
De WCS bestaat nu 50 jaar. Hoe nu verder? Vanwege de verdere macrodigitalisering zullen we nu 14 kantoren in het buitenland gaan sluiten. De overige 22 blijven voorlopig nog intact, maar ik sluit niet uit dat deze op termijn ook kunnen verdwijnen en dan zal alles macrodigitaal gaan. Ons kantoor in de wijk Leiden van Groot Amsterdam zal in ieder geval zeker blijven bestaan en van daaruit zullen alle activiteiten gecoördineerd gaan worden.

Als ik zie hoe de WCS tot een belangrijk instituut is verworden, denk ik wel eens met weemoed aan mijn vader terug en met hem de andere oud-voorzitters van het eerste uur. Zij hebben iets gelanceerd wat nog steeds een ongekende impact heeft op de zorg voor de patiënt. Want daar draait het nu na 50 jaar nog steeds om en zal de komende 50 jaar nog steeds onze centrale opgave zijn. Wij helpen uw patiënt in de zorg voor zijn of haar huid.

Ik dank u voor uw aandacht.

* Leonne A. Baljon, directeur WCS
8 November 2034

Urgotul SSD® helpt in het management

2 actieve synergistische moleculen voor een sterker bacteriedodend effect

- Bacterie dodend zonder maceratie
- Pijnloze en atraumatische behandeling
- Semi oclusieve wondgenezing

